

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (žalbeno vijeće) 24. studenoga 2015.

Predmet T-670/13 P

**Europska komisija
protiv
Luigija D'Agostina**

„Žalba – Protužalba – Javna služba – Ugovorno osoblje – Odluka o neproduleženju – Dužnost brižnog postupanja – Povreda članka 12.a stavka 2. Pravilnika o osoblju – Obveza obrazlaganja – Iskrivljavanje činjenica iz spisa“ **Predmet:** Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 23. listopada 2013., D'Agostino/Komisija (F-93/12, Zb. SS, EU:F:2013:155), kojom se traži ukidanje te presude. **Odluka:** Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 23. listopada 2013., D'Agostino/Komisija (F-93/12), u dijelu u kojem je Službenički sud pogrešno primijenio dužnost brižnog postupanja. Žalba se u preostalom dijelu odbija. Presuda D'Agostino/Komisija ukida se u dijelu u kojem je Službenički sud propustio odlučiti o prvom dijelu drugog tužbenog razloga te ga je iskrivio. Protužalba se odbija u preostalom dijelu. Predmet se vraća Službeničkom sudu. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Sažetak

- Dužnosnici – Ugovorno osoblje – Zapošljavanje – Produljenje ugovora na određeno vrijeme – Diskrecijska ovlast uprave – Dužnost brižnog postupanja uprave – Uzimanje u obzir interesa dotičnog službenika i interesa službe – Sudski nadzor – Granice*
(Uvjeti zaposlenja ostalih službenika, čl. 2. i 3.a)
- Dužnosnici – Ugovorno osoblje – Zapošljavanje – Produljenje ugovora na određeno vrijeme – Razlog za produljenje – Teret dokazivanja*
- Dužnosnici – Uznemiravanje – Neproduleživanje ugovora na određeno vrijeme iz opravdanog razloga koji nema nikakve veze s uznemiravanjem – Povreda članka 12.a stavka 2. Pravilnika o osoblju – Nepostojanje*

(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, čl. 12.a st. 2.)

1. Argumentacija vezana uz doseg dužnosti brižnog postupanja koju je Službenički sud iznio u pogledu službenika zaposlenih sukladno članku 2. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, to jest članova privremenog osoblja, može se tim više primijeniti i na službenike zaposlene u okviru članka 3.a istih Uvjeta zaposlenja, to jest na članove ugovornog osoblja.

S tim u vezi, iz sudske prakse proizlazi da opcija produljenja ugovora članu privremenog osoblja predstavlja tek mogućnost, pri čemu je ocjena ostavljena nadležnom tijelu, a institucije imaju velik prostor za diskrecijsko odlučivanje o organizaciji svojih službi, ovisno o zadaćama koje su im povjerene, i o raspoređivanju u tu svrhu osoblja koje imaju raspolaganju, pod uvjetom da se to

raspoređivanje obavlja u interesu službe. Osim toga, kada nadležno tijelo odlučuje o položaju službenika, ono mora uzeti u obzir sve čimbenike koji mogu utjecati na njegovu odluku, odnosno ne samo interes službe, nego i osobito interes dotičnog službenika. To naime proizlazi iz dužnosti brižnog postupanja upravnog tijela koja odražava ravnotežu uzajamnih prava i obveza, koju su Pravilnik o osoblju i, *per analogiam*, Uvjeti zaposlenja ostalih službenika postavili u odnosima između javnih tijela i njihovih službenika. U svakom slučaju, vodeći računa o širokoj diskrecijskoj ovlasti kojom u tim okolnostima raspolažu institucije, sudski nadzor ograničen je na provjeru nepostojanja očite pogreške ili zlouporaba ovlasti.

U tom pogledu, Uvjeti zaposlenja ostalih službenika upravnim tijelima ne postavljaju obvezu da prethodno ispituju mogućnost prerazmjesta člana privremenog osoblja ni u slučaju raskida ugovora na neodređeno vrijeme niti u slučaju neproduženja ugovora na određeno vrijeme.

Budući da upravna tijela nemaju obvezu prethodno ispitati mogućnost prerazmjesta članova privremenog osoblja zaposlenih radi popunjavanja radnog mjesta predviđenog u sistematizaciji radnih mjesta, drugačije ne može biti ni kada je riječ o članovima ugovornog osoblja koji nisu raspoređeni na radno mjesto predviđeno tom sistematizacijom. Naprotiv, čak i u slučaju te kategorije službenika, unatoč tome što ne zauzimaju radno mjesto sadržano u navedenoj sistematizaciji, upravno tijelo dužno je, kada odlučuje o položaju službenika, uzeti u obzir sve čimbenike koji mogu utjecati na njegovu odluku, odnosno ne samo interes službe, nego i osobito interes dotičnog službenika.

(t. 32. do 34.)

Izvori:

Sud: presuda od 29. lipnja 1994., Klinke/Sud, C-298/93 P, Zb., EU:C:1994:273, t. 38.

Opći sud: presude od 18. travnja 1996., Kyrpitsis/EGSO, T-13/95, Zb. SS, EU:T:1996:50, t. 52.; od 15. listopada 2008., Potamianos/Komisija, T-160/04, Zb. SS, EU:T:2008:438, t. 30.; od 8. rujna 2009., ETF/Landgren, T-404/06 P, Zb., EU:T:2009:313, t. 162. i navedena sudska praksa; od 4. prosinca 2013., ETF/Schuerings, T-107/11 P, Zb. SS, EU:T:2013:624, t. 98.; od 4. prosinca 2013., ETF/Michel, T-108/11 P, Zb. SS, EU:T:2013:625, t. 99., i od 21. svibnja 2014., Komisija/Macchia, T-368/12 P, Zb. SS, EU:T:2014:266, t. 57.

2. Stranka koja tvrdi da se odluka o neproduženju ugovora na određeno vrijeme temelji na razlozima koje upravno tijelo nije navelo u pobijanoj odluci mora i dokazati da je tome tako.

(t. 66.)

Izvori:

Opći sud: rješenje od 13. siječnja 2014., Lebedef/Komisija, T-116/13 P i T-117/13 P, Zb. SS, EU:T:2014:21, t. 41.

3. Članak 12.a stavak 2. Pravilnika o osoblju, sukladno kojem se institucija ne smije štetno odnositi prema dužnosniku koji je žrtva uznemiravanja ili spolnog uznemiravanja i ne smije se štetno odnositi prema dužnosniku koji je svjedočio o uznemiravanju ili spolnom uznemiravanju, pod uvjetom da je djelovao u dobroj vjeri, ne sprečava upravno tijelo da iz opravdanog razloga koji nema nikakve veze s uznemiravanjem prekine ugovorni odnos.

(t. 59., 60.)